

Χρυσίδα Δημουλίδου
Χριστίνα Μπατζή

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Το κόκκινο λεωφορείο**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Χρυσίδα Δημουλίδου – Χριστίνα Μπαλτζή

ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Μαρία Μπανούση

ΕΞΩΦΥΛΛΟ – ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Κατερίνα Σισκοπούλου

ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Θεοδώρα Σπυροπούλου

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

© Χρυσίδα Δημουλίδου, Χριστίνα Μπαλτζή, 2020

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2020

Πρώτη έκδοση: Ιούνιος 2020

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-3461-2

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-3462-9

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Από το 1979

Έδρα:

Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Publishers since 1979

Head Office:

121, Tatoïou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore:

13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

Χρυσίδα Δημουλίδου
Χριστίνα Μπατζή

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ

Εικονογράφηση
Κατερίνα Σισκοπούλου

---

* Για τη στίξη του βιβλίου την αποκλειστική ευθύνη φέρουν οι συγγραφείς.

Πρόλογος

Με τη Χριστίνα Μπαλτζή γνωριζόμαστε πολλά χρόνια, πολύ πριν γίνουμε και οι δύο συγγραφείς. Η καθεμία από εμάς έχει διαγράψει τη δική της προσωπική πορεία στον συγγραφικό χώρο και ποτέ δεν είχε περάσει από το μυαλό μας η ιδέα μιας συνεργασίας. Άλλωστε, η συγγραφή είναι πολύ μοναχικός δρόμος, κάθε συγγραφέας είναι μια διαφορετική πένα, με διαφορετικό τρόπο σκέψης και θεματολογία. Όμως, όταν υπάρχει κοινή αγάπη που αφορά κοινωνικό σκοπό, τότε όλα μπορούν να ανατραπούν. Έτσι συνέβη και με *Το Κόκκινο Λεωφορείο*, μια ιστορία για παιδιά, που έγινε η αιτία να ενωθούμε συγγραφικά, βασιζόμενοι σε έναν σκοπό. Να βοηθήσει τους γονείς, αλλά και τους γύρω μας να μπουν στην ψυχή ενός παιδιού και να δουν με τα δικά του μάτια πώς βιώνει τον φόβο της απώλειας ενός γονέα από μία αρρώστια ή οτιδήποτε άλλο.

Η ιστορία μας βασίστηκε πάνω σε ιδέα της Χριστί-

νας, που όταν ήταν παιδί πέρασε από αυτό το μονοπάτι. Αυτός ο φόβος την ακολούθησε και στην ενήλικη ζωή της, παραμένοντας χαραγμένος βαθιά μέσα της. Θέλοντας να εξορκίσει αυτόν τον φόβο, άρχισε να γράφει ένα παραμύθι. Όμως, μη έχοντας εμπειρία πάνω σε αυτόν τον τομέα, ζήτησε τη συνεργασία μου γιατί εγώ είχα μια σχετική πείρα στο παιδικό παραμύθι, κυρίως επειδή, όπως μου είπε, πίστευε στην ικανότητά μου να διεισδύω σε παιδικές ψυχές. Όταν μου ανέλυσε την ιδέα της με τον μικρό ήρωα του παραμυθιού, ενθουσιάστηκα. Κατάλαβα αμέσως πως αυτή η ιστορία μπορούσε να επεκταθεί, να εμπλουτιστεί με περισσότερη δράση, μεγαλύτερη φαντασία, πιο παραστατικές εικόνες, που θα φάνταζαν στα μάτια των παιδιών ολοζώντανες, σαν κινηματογραφική ταινία. Η ιδέα μου άρεσε πολύ και δέχτηκα την πρότασή της να συγγράψουμε το παραμύθι. Έτσι, μπήκα δυναμικά μέσα στην ιστορία και άρχισα να τη γεμίζω με περισσότερες σελίδες και φυσικά περιπέτειες του μικρού ήρωα. Το τελικό αποτέλεσμα άρεσε και στις δύο και ήταν εκείνο που επιθυμούσαμε από την αρχή. Να βοηθήσουμε τον κόσμο να καταλάβει ένα παιδί που υποφέρει και φοβάται ότι θα χάσει τον γονιό του μπαίνοντας στο μυαλό, μα κυρίως στην ψυχή του.

Εύχομαι η προσπάθειά μας να βρει ανταπόκριση, μα κυρίως να βοηθήσει.

Χρυσίδα Δημουλίδου

Ο ΛΟΓΟΣ ΠΟΥ ΓΡΑΦΤΗΚΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Το παραμύθι αυτό βαδίζει πάνω στα χνάρια της αρχαίας ελληνικής μυθολογίας και έχει σκοπό να διδάξει παιδιά αλλά και γονείς. Ο βασικός λόγος που γράφτηκε είναι η παρουσία κάποιας βαριάς νόσου σε οικογένεια με μικρά παιδιά. Μία από αυτές είναι ο καρκίνος, που τα τελευταία χρόνια εμφανίζεται όλο και συχνότερα σε οικογένειες με μικρά παιδιά. Κάποιοι γονείς κατορθώνουν να το ξεπεράσουν, όμως κάποιοι άλλοι «φεύγουν» αφήνοντας πίσω τους ανήλικα ορφανά. Η περίοδος ίασης ενός γονέα με χημειοθεραπείες είναι από τις δυσκολότερες ειδικά όταν αφορά τη μητέρα. Η απώλεια μαλλιών της είναι μια πολύ σκληρή εικόνα για την ίδια, πολύ περισσότερο για μικρά παιδιά που ανήμπορα να κατανοήσουν τη φύση της ασθένειας νιώθουν τρομοκρατημένα. Όλη αυτή η άσχημη κατάσταση σταδιακά επι-

φέρει καθολικές αλλαγές μέσα στο σπίτι, διαταράσσοντας τις οικογενειακές ισορροπίες. Και φυσικά εκείνοι που πλήττονται περισσότερο είναι τα παιδιά, που δε γνωρίζουν πώς να διαχειριστούν το θέμα. Αρχίζουν να υποφέρουν σιωπηλά, να αισθάνονται ενοχές, πιστεύοντας πως εκείνα είναι η αιτία του κακού που βρήκε τον γονέα τους. Και αυτό έχει αντίκτυπο στη συμπεριφορά τους. Σιωπούν, απομονώνονται, κλείνονται στο δωμάτιό τους και στον εαυτό τους, σταματούν τη σχολική μελέτη και ένας μέχρι χθες άριστος μαθητής μπορεί να μετατραπεί σε έναν αδιάφορο επισκέπτη του σχολείου.

Σε μια τέτοια κατάσταση καλό είναι ο περίγυρος αλλά και ο ίδιος ο ασθενής να δείξουν σθένος και να μιλήσουν στα παιδιά τους, εξηγώντας τους πως η δική τους δυνατή στάση θα βοηθήσει πολύ τους ίδιους να αντλήσουν δύναμη για να πολεμήσουν την ασθένεια. Ακόμα κι αν ο δρόμος δεν έχει γυρισμό και το γνωρίζουν, πρέπει να παλέψουν μέχρι την τελευταία στιγμή για το αντίθετο. Η ψυχολογική υποστήριξη, αλλά κυρίως η δύναμη της αγάπης είναι το πιο ισχυρό φάρμακο σε κάθε αρρώστια.

Ο άλλος λόγος συγγραφής αυτής της ιστορίας είναι για να μάθουν τα παιδιά κάποια πράγματα για το υπέροχο ηλιακό μας σύστημα και να γνωρίσουν τους πλανήτες και τις ηλεκτρομαγνητικές δυνάμεις τους σε σχέση με τη Γη μας. Η παρεξηγημένη από πολλούς αστρολογία είναι στην ουσία μια πολύ ενδιαφέρουσα επιστήμη

μη, που οι περισσότεροι άνθρωποι αγνοούν, ειρωνεύονται, τη διαβάλλουν, θεωρώντας πως εκείνοι που ασχολούνται μαζί της είναι γραφικοί. Μόνο η πλατιά γνώση είναι εκείνη που μας βοηθά να γινόμαστε καλύτεροι άνθρωποι και να προσφέρουμε κοινωνικά ως πολίτες. Το αντίθετο, η αγνωσία, μας κάνει άξεστους και πολλάκις μωρούς. Κι ένας μωρός πολίτης είναι ένας επικίνδυνος πολίτης, που με μία λέξη ή πράξη μπορεί να φέρει τον πανικό ή να παρασύρει στην καταστροφή άλλους ανθρώπους. Οι αρχαίοι Έλληνες, που τόσο υπερήφανους μας κάνουν, δίδαξαν μεγάλες αλήθειες μέσα από τη μυθολογία και κατ' επέκταση τη σοφία και τη φιλοσοφία. Σε όλο τον εικαστικό κόσμο, ειδικά στις τέχνες και στον παγκόσμιο κινηματογράφο και στην τηλεόραση η ελληνική μυθολογία είχε και έχει εξέχουσα θέση και δεν είναι καθόλου τυχαίες οι τεράστιες εισπράξεις που επιφέρουν στα ταμεία οι προβολές ταινιών με τέτοια θέματα. Ο κόσμος έχει ανάγκη από έναν μύθο για να δικαιωθεί, όπου πέρα από την υπεροχή των ηρώων με υπερφυσικές δυνάμεις που δεν μπορεί να έχει ένας κοινός άνθρωπος, διδάσκει εμμέσως πλην σαφώς πως η πραγματική δύναμη δε βρίσκεται στο σώμα μας, αλλά στον νου και στην ψυχή μας και πως αν βάλουμε στόχους και επικεντρωθούμε σε αυτούς, μπορούμε να τους πετύχουμε, όσο ακατόρθωτο κι αν φαίνεται.

Στο παραμύθι αυτό, ήρωας είναι ο μικρός Αλέξανδρος, που όταν αντιλαμβάνεται πως η μητέρα του είναι

βαριά άρρωστη, μη γνωρίζοντας πώς να το αντιμετωπίσει, μελαγχολεί. Όμως εκείνη με τα λόγια της του δίνει κουράγιο να πολεμήσει για τη ζωή της μέσα από μια φανταστική περιπέτεια στον κόσμο των πλανητών και αστεριών που θα μαγέψει όχι μόνο τα παιδιά, αλλά και τους μεγάλους και στο τέλος θα συγκινήσει, γιατί διδάσκει πως το μεγαλείο της ανιδιοτελούς αγάπης είναι τόσο πολύτιμο και βαρύ, που μπορεί να κάνει θαύματα...

ΕΝΑ ΠΡΩΗΝ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΣΠΙΤΙ

Όπως κάθε μέρα, έτσι και αυτό το χειμωνιάτικο πρωινό, ο οκτάχρονος Αλέξανδρος δεν ήθελε να αφήσει τα ζεστά στρωσίδια του και να σηκωθεί από το κρεβάτι. Ήταν ήδη επτά και σε μισή ώρα το σχολικό λεωφορείο θα περνούσε για να τον πάρει στο σχολείο, όμως εκείνος κρατούσε ακόμη αγκαλιά το μαξιλάρι του. Κοιμόταν τόσο βαθιά που ούτε είχε ακούσει τις δυνατές βροντές που εκτόξευε ο θυμωμένος ουρανός ρίχνοντας βροχή όλη νύχτα, μουσκεύοντας τη γη. Η μητέρα του, άνοιξε την πόρτα του δωματίου του και πλησιάζοντας τον φίλησε απαλά στο κεφάλι.

«Αλέξανδρε γλυκέ μου, είναι ώρα να σηκωθείς από το κρεβάτι! Θα αργήσεις, και το πρωινό σου είναι ήδη έτοιμο στο τραπέζι».

«Μμμ, άσε με λίγο ακόμα να κοιμηθώ, μανούλα», έκτεψε μαχμουρλίδικα και γύρισε από την άλλη μεριά, χουχουλιάζοντας κάτω από το πουπουλένιο του πάπλωμα.

Η μητέρα του ανασήκωσε το πάπλωμα. «Καταλαβαίνω πως νυστάζεις ακόμα, όμως δεν είναι σωστό να μας περιμένει ο πατέρας σου για να πάρουμε το πρωινό μας».

Ο Αλέξανδρος μισάνοιξε τα βλέφαρά του και είδε το γλυκό πρόσωπο της μαμάς του, που στολισμένο με τα πλούσια ξανθά μαλλιά της έμοιαζε σαν ολόλαμπρος ήλιος που φώτιζε όλο το δωμάτιο. Αντίθετα, έξω ο ήλιος δεν έλαμπε, ο καιρός είχε τις κακές του και η βροχή έπεφτε με δύναμη κάνοντας κρότο πάνω στα τζάμια. Τακ, τακ, τακ! Μπουμ! Η δυνατή βροντή που ακούστηκε ξαφνικά και έκανε τα τζάμια να τρίξουν, τον έκανε να αναπηδήσει από το κρεβάτι αμέσως και να τρέξει στο παράθυρο.

«Ποπό τι βροχή που πέφτει!» είπε προσπαθώντας να ισορροπήσει στα πόδια του ενώ έτριβε τα νυσταγμένα ακόμα ματάκια του. Μετά κοίταξε τη μητέρα του. «Καλημέρα, μανούλα μου» αναφώνησε όπως κάθε πρωινό και χαμογελώντας γλυκά έστρωσε τα ανάκατα μαλλιά του, που κατέληγαν σε μια καστανή, ατίθαση φράντζα.

«Καλημέρα, αγόρι μου», απάντησε εκείνη χωρίς όμως

να του ανταποδώσει το χαμόγελο αντίθετα άρχισε να στρώνει βιαστικά το κρεβάτι του. Την κοίταξε απορημένος.

Συνήθως το έστρωναν μαζί, όμως σήμερα το έκανε μόνη της μάλλον επειδή είχε αργήσει πολύ και δεν περίσσευε χρόνος. Η ώρα πλησίαζε επτά και τέταρτο και εκείνος κατάλαβε πως αν δεν ήθελε να χάσει το σχολικό του, έπρεπε πραγματικά να βιαστεί γιατί μετά θα υποχρέωνε τον πατέρα του να τον πάει με το αυτοκίνητό του και να αργήσει και εκείνος στη δουλειά του.

Στην καρέκλα δίπλα στο γραφείο του βρίσκονταν όπως πάντα καθαρά και σιδερωμένα τα ρούχα του, που η καλή του μανούλα φρόντιζε να του ετοιμάζει αποβραδīs. Αφού έπλυνε το πρόσωπο και τα δοντάκια του, άρχισε να ντύνεται βιαστικά. Μετά σκύβοντας κάτω στο πάτωμα ανασήκωσε τον ποδόγυρο του κρεβατιού και έσυρε ένα χαρτονένιο κόκκινο λεωφορείο. Αρπάζοντας και τη σχολική του τσάντα, έτρεξε και κατέβηκε γρήγορα την εσωτερική σκάλα του δίπλατου σπιτιού.

Το κόκκινο λεωφορείο ήταν μια κατασκευή που προοριζόταν για το μάθημα της χειροτεχνίας. Ήταν αποκλειστικά δικό του δημιούργημα, γι' αυτό και το κρατούσε με μεγάλη προσοχή, παρά τη βιασύνη του! Του πήρε μια ολόκληρη εβδομάδα να το κατασκευάσει χωμένος ανάμεσα σε διάφορα υλικά, κόκκινο σκληρό χαρτόνι, διάφανο πλαστικό, κόλλες και άλλα πολλά, και σήμερα

ήταν πια έτοιμος να το παρουσιάσει στην κυρία Πηνελόπη τη δασκάλα του και σε ολόκληρη την τάξη. Η αγωνία του ήταν μεγάλη, γιατί γνώριζε πως και οι συμμαθητές του είχαν βάλει και εκείνοι τα δυνατά τους για να δημιουργήσουν το δικό τους μοναδικό έργο. Οι οδηγίες της δασκάλας ήταν σαφείς. Ο κάθε μαθητής έπρεπε να φτιάξει μια κατασκευή της αρεσκείας του χρησιμοποιώντας οποιοδήποτε υλικό. Το καλύτερο δημιούργημα θα έπαιρνε το πρώτο βραβείο και ο μαθητής ένα τεράστιο άριστα στο μάθημα της χειροτεχνίας.

Ένα θράδυ ο Αλέξανδρος ακούει φωνές και, θγαίνοντας από το δωμάτιό του, θγέπει ένα τεράστιο καβούρι να έχει αρπτάξει τη μητέρα του στις δαγκάνες του. Εκείνος δεν ξέρει τι να κάνει μέχρι που εμφανίζεται ο Κούμπα, ένα παράξενο χαλάσιο πλάσμα, που του λέει πως θα πάνε μαζί στην Αστερόχωρα, να νικήσουν το καβούρι και να τη φέρουν πίσω.

«Μα πώς θα πάμε εκεί;» τον ρωτάει ο Αλέξανδρος.

«Με το κόκκινο λεωφορείο που έφτιαξες», του απαντά ο Κούμπα.

Και η μεγάλη περιπέτεια αρχίζει...

Ένα ιδιαίτερο μυθιστόρημα από δύο αγαπημένες συγγραφείς, που θα βοηθήσει να κατανοήσουμε πώς νιώθει ένα παιδί όταν αντλαμβάνεται ότι κινδυνεύει η ζωή ενός γονιού του...

Από 9 ετών

ISBN: 978-618-01-3461-2

9 786180 134612

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psychogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧΡΗΣ: 23971